

3. Zvezna republika Nemčija s tem, da ni zagotovila, da se lahko sredstva za infrastrukturo uporabijo le za financiranje delovanja upravljavca infrastrukture, ni izpolnila obveznosti iz člena 31(1) Direktive 2012/34/EU (člen 7(1) Direktive 2001/14/ES).
4. Zvezna republika Nemčija s tem, da ni zagotovila, da javna sredstva, plačana za storitve potniškega prometa, niso ločeno prikazana v ustreznih računih, ni izpolnila obveznosti iz člena 6(3) Direktive 2012/34/EU (člen 9(4) Direktive 91/440/EGS) in člena 6(1) v povezavi s točko 5 Priloge k Uredbi (ES) št. 1370/2007 ⁽²⁾.
5. Zvezna republika Nemčija nosi stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V utemeljitev tožbe tožeča stranka navaja:

Nemčija priznava, da je lahko skupina Deutsche Bahn zahvaljujoč dogovorom o delitvi dobička uporabila prihodke upravljavca železniške infrastrukture v obliki nadomestila za infrastrukturo in javnih sredstev za druge namene in ne za upravljanje infrastrukture. Ta sredstva bi se lahko uporabila zlasti za namene storitev prevoza. To pa naj bi bilo v nasprotju s členoma 6(1) in 31(1) Direktive 2012/34/EU.

Poleg tega naj bi računovodski sistem upravljavca infrastrukture ne bi dovoljeval nadzora nad prepovedjo prenosa javnih sredstev na prometne storitve. Nemčija to dovoljuje, kar je v nasprotju s členom 6(4) Direktive 2012/34/EU.

Nazadnje, Nemčija ne zagotavlja, da so javna sredstva za izvajanje javnih storitev potniškega prometa ločeno izkazana v ustreznih računih. To naj bi bilo v nasprotju s členom 6(3) Direktive 2012/34/EU in členom 6(1) v povezavi s točko 5 Priloge k Uredbi (ES) št. 1370/2007.

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2012/34/EU z dne 21. novembra 2012 o vzpostavitvi enotnega evropskega železniškega območja, UL L 343, str. 32.

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 107/70, UL L 315, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (Nemčija) 4. novembra 2014 – kazenski postopek zoper Piotra Kossowskega

(Zadeva C-486/14)

(2015/C 016/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Piotr Kossowski

Drugi udeleženec: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Vprašani za predhodno odločanje

1. Ali s strani pogodbenic izjavljeni pridržki pri ratifikaciji KISS⁽¹⁾ na podlagi člena 55(1)(a) KISS – in sicer s strani Zvezne republike Nemčije pri deponiranju listine o ratifikaciji podan pridržek glede črke (a), da je člen 54 KISS ne zavezuje, „če so bila dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, v celoti ali deloma storjena na njenem ozemlju...“ – po prenosu schengenskega pravnega reda v pravo Unije s Schengenskim protokolom k Amsterdamski pogodbi z dne 2. oktobra 1997, ohranjen s Schengenskim protokolom k Lizbonski pogodbi, veljajo še naprej; ali gre pri teh izjemah za sorazmerne omejitve člena 50 Listine⁽²⁾ v smislu člena 52(1) Listine?
2. Če je odgovor na navedeno vprašanje nikalen:

Ali je treba prepoved dvojne kazni oziroma dvojnega pregona iz člena 54 KISS in člena 50 Listine razlagati tako, da nasprotuje kazenskemu pregonu obdolženca v državi članici – tukaj v Zvezni republiki Nemčiji – zoper katerega je državno tožilstvo kazenski postopek v drugi državi članici – tukaj Republiki Poljski – brez izvedenega pregona in brez podrobne preiskave, ustavilo iz dejanskih razlogov, zaradi pomanjkanja zadostnega suma, in se lahko ponovno uvede samo, če se izve za nova dejstva o bistvenih elementih, ki doslej niso bila znana, ne da bi takšna nova dejstva konkretno obstajala?

⁽¹⁾ Sporazum h Konvenciji o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL 2000, L 239, str. 19).

⁽²⁾ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2014, C 326, str. 391).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo cour d'appel de Bruxelles (Belgija)
10. novembra 2014 – RG (*) / SF (*)

(Zadeva C-498/14)

(2015/C 016/29)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnik: RG (*)

Nasprotna stranka: SF (*)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je mogoče člen 11(7) in (8) Uredbe Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000⁽¹⁾ (tako imenovana Uredba Bruselj IIa) razlagati tako, da nasprotuje, da država članica

- daje prednost specializiranim sodiščem v primerih ugrabitve otrok od enega od staršev v postopku, ki je predviden v teh [določbah], tudi če je sodišče že začelo postopek vsebinskega odločanja o starševski odgovornosti glede otroka?
- sodišču, ki vodi postopek vsebinskega odločanja o starševski odgovornosti glede otroka, jemlje pristojnost odločanja o varstvu in vzgoji otroka, čeprav je na mednarodni ravni in nacionalni ravni pristojno za odločanje o vprašanih starševske odgovornosti glede otroka?

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 243.

(*) Informacija je bila izbrisana ali nadomeščena v okviru varstva osebnih in/ali zaupnih podatkov.